

РЕШЕНИЕ

№ 1961

гр. София, 24.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 09.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12626** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 96 от Закона за независимия финансов одит /ЗНФО/.
Образувано е по жалба на И. П. Б. в качеството на регистриран одитор с № 0126, чрез процесуалния си представител адв. Г. Г., срещу Решение № 248/23.11.2021г. на Комисията за публичен надзор на регистрираните одитори /КПНРО/, с което на основание чл. 89, ал. 1, т. 1 – т. 3 във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 5 ЗНФО, жалбоподателят е лишен от правото да извършва финансов одит на предприятия от обществен интерес за срок от три години.

Изложени са съображения за незаконосъобразност, следствие на допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон – основания по чл. 145, т. 2-4 от АПК. Конкретните фактически твърдения на жалбоподателя са, че не е било безспорно установени нарушенията за което е наложена санкцията, неправилно били определени датите на възникване и прекратяване на одитните ангажменти, не ставало ясно как твърдяните нарушения на клаузи на Международните одитни стандарти /М./ се отразявало върху законосъобразността на одиторските доклади. Липсвало и установяване на незаконосъобразност на одиторските доклади, което било във връзка с твърдяните нарушения на М.. Подробно са изложени аргументи за несъответствия на констатациите с нормативната уредба във връзка с извършен одит на [фирма] – предприятие от обществен интерес.

В съдебно заседание оспорващата не се явява и не изпраща представител.

Ответникът КПНРО, чрез процесуален представител юрк. К. моли за отхвърляне на

жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

И. П. Б. е регистриран одитор рег. № 0126 от регистъра по чл. 20 от Закона за независимия финансов одит (ЗНФО). В качеството си на регистриран одитор, жалбоподателят е извършил задължителен финансов одит на годишния финансов отчет за 2019 г. на [фирма], ЕИК[ЕИК] (дружеството е предприятие от обществен интерес /ПОИ/ по смисъла на пар. 1, т. 22, б. „а“ ДР ЗНФО), а другият е на годишния финансов отчет за 2019 г. на УМБАЛ [фирма], ЕИК[ЕИК].

Със Заповед № 04-0126-61-40/07.06.2021г. (л. 71) на председателя на Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори е извършена инспекция за гарантиране качеството на професионалната дейност на И. П. Б.. Назначен е екип, който да извърши инспекцията Й. З. ръководител екип и М. М. държавен инспектор, като е определено началното на проверката – 05.07.2021г и краен срок за представяне на доклад за резултатите – 19.08.2021г. За преглед са определени одиторски ангажименти към [фирма], ЕИК[ЕИК] и УМБАЛ [фирма], ЕИК[ЕИК], двете находящи се в [населено място].

И. Б. е била уведомена за назначената инспекция с писмо № 01-02-2-89/30.06.2021г.

При проверките инспекционният екип е установил, че при изпълнение на горепосочените ангажименти за задължителен финансов одит регистрираният одитор е допуснал съществени пропуски и несъответствия спрямо изискванията на Международните одиторски стандарти и на закона, подробно описани в доклад и приложение към него за резултатите от изпълнение на горепосочената инспекция от 30.08.2021г. Изготвен е проект за констатации и препоръки, по който е постъпило възражение № 06-04/30.08.2021г. (л. 120) от Б.. Във връзка с последното е изготвено заключение от ръководителя екип, съгласно което не са били представени доказателства, оборващи констатациите за несъответствия при проверката. Изготвен е доклад, връчен на регистрирания одитор на 04.11.2021г., като в нормативно определения срок одиторът не е представил възражения относно констатациите и заключенията на инспекционния екип. В доклада е обективизирано заключение, че в професионалната дейност на регистрирания одитор са налице системни пропуски и несъответствия спрямо съществените аспекти на изискванията на одиторските стандарти и законови изисквания, като има необходимост от цялостно подобряване на одиторската практика.

Докладът съдържа и приложение към него от същата дата, което съдържа няколко раздела, сред които: II. Обща информация за регистрирания одитор, III. Оценка на риска при избор на одиторските ангажименти, IV. Проверка на системата за вътрешен контрол на качеството на одиторската практика, V. Проверка на качеството на изпълнение на одиторските ангажименти, VI. Проверка адекватността на времевите и човешките ресурси, VII. Проверка на адекватността на получените одиторски възнаграждения, VIII. Проверка за съответствие на одиторската практика с други изисквания на закона и Регламент (ЕС) 537/2014г., XI. Резултати от проверка относно изпълнение на дадени при предходна проверка препоръки.

В раздел IV. Проверка на системата за контрол на качеството на одиторската практика, като заключение е посочено, че в професионалната дейност на регистрирания одитор са налице системни пропуски и несъответствия спрямо

съществените аспекти на изискванията на одиторските стандарти и законовите изисквания, като има необходимост от цялостно подобряване на одиторската практика.

В раздел V. Проверка на качеството на изпълнение на одиторските ангажименти, е отразено, че независимия финансов одит на годишния отчет на [фирма] инспектирацията екип е посочил, че са налице множество пропуски и несъответствия спрямо съществените аспекти на изискванията на одиторските стандарти, като има необходимост от подобрения по отношение на документиране на достатъчни и уместни одиторски доказателства от изпълнени процедури за: тестване на ИТ контролите общи и по приложения; идентифициране и оценка на рисковете от съществени неправилни отчитания; потвърждаване на вземания, приходи и МЗ и проверка на съдържанието на одиторския доклад в съответствие с професионалните и законови изисквания. По отношение на УМБАЛ [фирма] е посочено, че са налице множество пропуски и несъответствия спрямо съществените аспекти на изискванията на одиторските стандарти, като има необходимост от подобрения по отношение на документиране на достатъчни и уместни одиторски доказателства от изпълнени процедури тестване на съществуващите контроли, вкл. общи ИТ контроли, определяне на рисковете от съществени неправилни отчитания и планиране на одиторски процедури за покриването им, потвърждаване и оценка на вземанията и инвестициите и отчетените от предприятието приходи за периода.

В раздел XI. Проверка на дадените при предходната инспекция препоръки е отбелязано, че ангажиментите, попаднали в извадката на проверката са изпълнени преди периода на последната извършена инспекция през м. юли 2020г., поради което е невъзможна цялостна проверка на дадените препоръки.

Преписката от извършената проверка, ведно с доклада и приложението, както и с придружително писмо, е изпратена на председателя на КПНРО. В придружителното писмо е изразено становище във връзка с проверката, като е посочено, че за регистрирания одитор са налице множество пропуски и несъответствия спрямо съществените аспекти на изискванията на одиторските стандарти и законови изисквания, като има необходимост от цялостно подобряване на одиторската практика. Поставена е оценка „В“ на професионалната практика.

С решение № 247/23.11.2021г., прието на заседание на КПНРО от 23.11.2021г., за което е съставен протокол № 39/2021г., на основание чл. 26, ал. 7 от Правилника за дейността на КПНРО и във връзка с представен доклад за резултатите от извършена инспекция за гарантиране качеството на професионалната дейност на регистриран одитор И. Б., с рег. № 0126 от регистъра по чл. 20 от ЗНФО, е приет доклада за резултатите от извършената инспекция за работата на жалбоподателя, като е потвърдена дадената с доклада оценка „В“. Решението е изпратено на жалбоподателя с писмо, изх. № 06-15/24.11.2021г. (л. 161).

С решение № 248/23.11.2021г., взето на основание чл. 89, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗНФО във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗНФО КПНРО е лишила регистрирания одитор И. Б., с рег. № 0126 от регистъра по чл. 20 от ЗНФО от правото за извършване на задължителен финансов одит на предприятия от обществен интерес за срок от три години.

Към решението са изложени подробни мотиви за това решение, прието с единодушие от членовете на комисията, на свое заседание от 23.11.2021г.

Видно от решението и мотивите към него комисията е приела, че И. Б., при

извършаването на ангажиментите за задължителен финансов одит е допуснала съществени пропуски и несъответствия спрямо изискванията на закона и международните одиторски стандарти, като по този начин е застрашила обществения интерес и в частност заинтересованите лица - ползватели на информацията от одитираните от него годишни финансови отчети. Прието е, че са установени несъответствия с изискванията на ЗНФО, Регламент (ЕС) №537/2014 и М.. Като такива са описани в десет точки установени нарушения при извършване на одит на [фирма] (предимно) и УМБАЛ [фирма] (само в т. 7 касаеща идентифицирането и оценката на рисковете от съществени неправилни отчитания, дължащи се на измама § 27 от М. 240), които нарушения ще бъдат обсъдени по-долу в изложението.

При така установените обстоятелства съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването, с оглед неблагоприятното засягане на правната сфера на оспорвания. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за оспорване, регламентиран в чл. 149, ал. 1 АПК във връзка с чл. 97 ЗНФО.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 1, т. 1 ЗНФО Комисията прилага надзорни мерки, когато бъдат установени пропуски или нарушения в дейността на регистрирания одитор в областите по чл. 85, ал. 1 - спазване изискванията на приложимите одиторски стандарти при извършването на задължителен финансов одит; съответствие на одиторската документация при извършването на задължителен финансов одит спрямо изискванията на приложимите одиторски стандарти; спазване на етичните норми и изискванията за независимост на регистрирания одитор при извършването на задължителен финансов одит; адекватност на времевите и човешките ресурси, използвани за извършване на задължителен финансов одит съобразно обхвата и сложността на поетия ангажимент; адекватност на одиторските възнаграждения, получени за извършването на задължителен финансов одит; адекватност на вътрешната система за контрол на качеството, прилагана от регистрирания одитор; спазване на изискванията на Регламент (ЕС) № 573/2014г. от регистрирани одитори, извършващи задължителен финансов одит на финансови отчети на предприятия от обществен интерес; изпълнение на предписанията по чл. 89, ал. 2, т. 2. Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗНФО Комисията прилага надзорни мерки и, когато бъдат установени: неспазване на задълженията на регистрирания одитор по чл. 31 и неспазване на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 537/2014.

В конкретния случай, според извършената инспекция са открити нарушения в дейността на проверения одитор в областите по чл. 85, ал. 1, т. 1 ЗНФО - спазване изискванията на приложимите одиторски стандарти при извършването на задължителен финансов одит, чл. 50, ал. 2 от ЗНФО ръководството на одитираното предприятие предоставя на регистрирания одитор финансовия отчет за одит, както и подписано представително писмо от органа за управление съгласно изискванията на приложимите одиторски стандарти, чл. 10, § 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) 573/2014г. в подкрепа на одиторското становище: i) описание на най-важните оценени рискове, свързани със съществени несъответствия, включително оценени рискове, свързани със съществени несъответствия поради измама; ii) обобщение на отговора на одитора на тези рискове; и iii) важни наблюдения във връзка с тези рискове, когато е

целесъобразно, както и чл. 53, т. 1 от ЗНФО - в допълнение на задълженията по глава пета, при поемане и продължаване на ангажимент за задължителен финансов одит регистрираният одитор оценява и документира писмено дали са изпълнени изискванията за независимост и обективност по чл. 54 (Независимост и конфликт на интереси); несъответствие с изискванията на чл. 59 вр. чл. 51, ал. 3 и 4 ЗНФО във връзка с изискванията на чл. 10, пар. 2, букви „а“, „б“, „в“, „д“ и „е“ от Регламент (ЕС) № 537/2014 (съдържание на одиторския доклад).

Констатирайки подобно нарушение комисията разполага с правомощието по чл. 89, ал. 1 ЗНФО. В този смисъл оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт. Глава осма от ЗНФО определя статута и правомощията на КПНРО като специализиран държавен орган за регулиране и надзор върху дейността на регистрираните одитори в Република България. Съгласно чл. 71, ал. 1, т. 4 и, ал. 2, т. 2 ЗНФО Комисията носи крайната отговорност за надзора върху системата за гарантиране на качеството на професионалната дейност на регистрираните одитори, като осъществява надзор чрез прилагане на принудителни административни и други мерки по чл. 89, ал. 2, наричани "надзорни мерки". Решението е подписано от председателя на комисията, а изложените към него мотиви, са подписани от всички членове на комисията. Те не е налице основание за нищожност на решението.

Решението е обективизирано в писмена форма и е подписано от председателя на комисията, с което е спазено изискването по чл. 59, ал. 2, т. 8 АПК, в допълнителен документ към него са изложени мотивите за приемането му, с оглед което са спазени изискванията към формата и съдържанието на административния акт, регламентирани в чл. 59, ал. 1 и, ал. 2 АПК вр. чл. 94 ЗНФО.

Не се установяват допуснати нарушения на административно производствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Процедурата по извършване на надзор за гарантиране на качеството на професионалната дейност на регистрирани одитори, които извършват задължителен финансов одит на финансови отчети на предприятия от обществен интерес и мерките, които се налагат при установяване на нарушения са регламентирани в Раздел втори на Глава девета от закона - чл. 87 - 89. Съгласно разпоредбата на чл. 87 ЗНФО инспекциите и разследванията се извършват от екипи, в които участват инспектори от Комисията. В екипите може да участват и контролори от И., определени от председателя на Комисията. За извършените инспекции /разследвания се съставя доклад, който се връчва на проверяваните лица, които имат право в 14-дневен срок от връчването да представят възражения. По представените възражения инспекционният екип се произнася със становище. Комисията разглежда всеки доклад на заседание в разумен срок от предаването му на председателя заедно със събраните доказателства, с представените възражения и със становището на проверяващия екип по възраженията. В настоящия случай от приетите по делото доказателства се установява, че тази процедура е спазена. Инспекцията е започнала въз основа на нарочна заповед, издадена от председателя на комисията и е извършена от екипа, определен с нея, състоящ се от инспектори от КПНРО. Съставен е доклад, в който се съдържат констатациите от извършената инспекция, направените изводи въз основа на установеното, както и дадените предложения от инспекторите. Окончателният доклад с приложенията към него е връчен на жалбоподателя на 04.11.2021г., като в регламентирания в разпоредбата на чл. 87, ал. 5 ЗНФО 14-дневен

срок той не се е възползвал от възможността да депозира възражение по него. Все така по повод предварителния доклад е било депозирано възражение, което е отхвърлено от проверяващия екип. В съответствие с разпоредбата на, ал. 7 докладът и приложенията към него е разгледан и приет от комисията с Решение № 156/06.10.2020 г.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че в обжалваното решение не се съдържат мотиви относно наложената надзорна мярка, както и срокът, за който е наложена. Действително, в оспореното решение е посочено, че „основание за прилагане на превантивна административна мярка е явната, несъмнена, реална, конкретна и непосредствена опасност от допускане на подобни пропуски, имайки предвид установените в хода на инспекцията пропуски в дейността на одитора. Така лицето, спрямо което е приложено надзорната мярка ще има възможност за в бъдеще да приведе професионалната си дейност в съответствие с установените изисквания“, както и че е налице предходно установяване с Решение № 146/29.09.2020г. на КПНРО допуснати от одитора системни пропуски и несъответствия спрямо съществени аспекти на изискванията на одиторските стандарти и законовите изисквания. Съдът обаче счита, че така изложеното не представлява мотивировка за налагане на конкретна надзорна мярка и в определения срок по повод конкретно установени нарушения. Така изложените съображения са изключително общи и на практика приложими към всяко едно административно нарушение или простъпка.

Ето защо съдът счита, че решението е немотивирано в достатъчна степен, което е самостоятелно основание за неговата отмяна. Освен това, съдът констатира и противоречие между мотивите на проверяващия екип и изводът, посочен в решението за неизпълнение на изискуеми от професионалните стандарти одиторски процедури. В чл. 89, ал. 1 ЗНФО е разписано, че комисията прилага надзорни мерки, когато бъдат установени пропуски или нарушения в дейността на регистрирания одитор в областите по чл. 85, ал. 1 и др. В случаите по, ал. 1 комисията може да приложи общо осем разписани последователно, според степента на тяхната тежест, надзорни мерки. Не е уточнено за кой вид нарушения кой вид надзорна мярка следва да се приложи, като това е оставено на преценката на КПНРО. По тази причина, за да приложи една надзорна мярка, следва да мотивира същата, като конкретизира по какви именно причини тази мярка се явява най-подходяща за констатираното нарушение/нарушения. Такива мотиви в решението липсват. Единствено е посочено, че е „налице виновно неспазване на съществени за регистрирания одитор закони задължения във връзка с одита на финансови отчети на предприятие от обществени интерес предвид констатирането на такива не за първи път, с оглед на което и с цел недопускане застрашаване на обществения интерес в бъдещи ангажименти за задължителен финансов одит на предприятия от обществен интерес, елиминиране на опасността от извършването на бъдещ некачествен финансов одит, както с цел предприемане на действия от регистрирания одитор за привеждане на неговата професионална дейност в съответствие с изискванията на закона и професионалните стандарти“. Това обаче не води към приложимост на конкретна надзорна мярка, поради което съдът приема, че изборът на

наложената мярка не е мотивиран.

Също така, съгласно чл. 89, ал. 2, т. 6 ЗНФО, когато констатира нарушение, Комисията, като вид надзорна мярка, може да лиши регистриран одитор от правото за извършване на финансов одит за срок до три години. Посочената надзорна мярка е приложена в конкретния случа за максималния срок от три години. Отново липсват мотиви по какви причини органът е избрал, срокът на мярката да бъде именно три години, а не една и половина, или пък две и половина. Нещо повече, в процесното решение, както и в доклада и приложенията на инспектиращия екип се твърди, че регистрирания одитор при предходна инспекции е получавал оценка „В“ за аналогични пропуски в работата си. Липсва обаче обосновка дали се приема, че е налице повторност, респ. системност в дейността на Б., което пък да обоснове по тежка санкция.

Изборът на срок за надзорна мярка, който е различен от минималния налага излагане на мотиви защо органа счита, че именно този срок е най-подходящ, да въздейства превантивно и поправящо на одитора. Налагането на надзорна мярка не може да е самоцел, а следва да преследва конкретни легитимни цели да се предотврати или преустанови административно нарушение, съответно да се предотвратят или отстранят вредните последици от него. Налагането на предвидената в чл. 89, ал. 2 ЗНФО мярка следва да има за цел да предотврати извършването на друго подобно нарушение и предотврати/ограничи настъпването на вредни последици. По тази причина, органът е следвало да извърши преценка, в какъв конкретно срок ще бъдат постигнати посочените по-горе цели и да мотивира конкретно определения срок. Като не е направил това, административният орган не е обосновал упражняването на предоставеното му правомощие в съответствие с целта на закона. Предвид изложеното обжалваното решение е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствени правила относно съдържанието му, както и при несъответствие с целта на закона. Непосочването на мотиви относно срока, за който се прилага надзорната мярка, съставлява нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и лишава съда от възможност да установи дали актът, в тази му част, е в съответствие с целта на закона - чл. 146, т. 5 АПК, налице е порок, обосноваващ незаконосъобразност на оспореното решение. Съдът намира, че изводът за наличие на нарушения, изискващи налагането на конкретната мярка лишаване на регистрирания одитор от правото за извършване на финансов одит за срок от две години, който е среден по предвидения в чл. 89, ал. 2, т. 6 ЗНФО, остава немотивиран и неясен.

Поради това, решението като немотивирано до степен, че да не може да провери законосъобразността на наложеното наказание и срока, за който е наложено, следва да се отмени.

С оглед пълнота на изложението следва да бъде посочено още, че съответствието с материалния закон също е обвързано с мотивировката в конкретния случай. Така например по т. 8 от решението административният орган работи с оценъчни понятия като „адекватни одиторски“ и „достатъчни и уместни доказателства“ и „подходящи“, които одиторът е бил длъжен да предприеме с оглед оценяването на рисковете от неправилно отчитане. За да

бъде обаче прието за безспорно установено нарушение на М. или чл. 85, ал. 1 от ЗНФО при установената в т. 8, т. 3, т. 2 (in fine) от решението фактическа обстановка, административният орган е длъжен да посочи, кои доказателства се приемат за „достатъчни и уместни“ или „подходящи“, както и какви конкретни действия е следвало да бъдат извършени. Обратното, ползването на общи понятия и препратки към текстовете на закона (респ. М.) не обосновават безспорност на установените нарушения. Последното представлява и нарушение на принципите на истинност, законност, последователност и предвидимост (чл. 4, 7, 13 АПК) на административния процес. В случая е следвало да бъде посочено изрично, какви доказателства и действия се приемат за „адекватни“, „подходящи“, и „достатъчни и уместни“, което пък от своя страна дава възможност на съда да упражни съответния контрол върху становището на административния орган.

Най-после дори и да се приеме, че одиторът Б. е извършила нарушенията по т. 1 за превишаване на 15% по чл. 66, ал. 2 от ЗНФО от одитираното предприятие, т. 4 липса на обективност, т. 5 нарушаване на принципите за независимост и обективност на лицата, извършващи преглед на контрол на качеството и т. 10 за несъответствие с изискванията на чл. 59 вр. чл. 51, ал. 3 и 4 ЗНФО във връзка с изискванията на чл. 10, пар. 2, букви „а“, „б“, „в“, „д“ и „е“ от Регламент (ЕС) № 537/2014, то следва да бъде посочено, че наложената мярка е за цялата дейтелност, подробно описана в оспореното решение. Предвид изложеното по-горе по отношение на нарушенията по т. 2, т. 3 и т. 8, а именно недоказването им, последното обуславя извод материална незаконосъобразност на цялото оспорено решение. Това е така, защото за цялостната дейтелност на И. Б., описана подробно в десет точки от процесното решение е наложена една мярка. При установяване, че част от вменените нарушения на Б. не са доказани следва да бъде отменена наложената надзорна мярка (ПАМ). В случая няма прилагане, а и не е приложим чл. 18 от ЗАНН където за всяко отделно нарушение се следва отделно административно наказание. Отделно от това промяната или намаляването на наложената надзорна мярка (ПАМ) от страна на съда ще представлява изземване на компетентности от КПНРО, което е недопустимо. По изложените съображения оспореното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

При този изход на спора основателна е претенцията за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя. Същата следва да бъде уважена в размер на 700 лева съобразно договор за правна помощ на л. 23.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав
РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалба на И. П. Б. в качеството на регистриран одитор с № 0126, Решение № 248/23.11.2021г. на Комисията за публичен надзор на регистрираните одитори /КПНРО/, с което на основание чл. 89, ал. 1, т. 1 – т. 3 във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 5 ЗНФО, жалбоподателят е лишен от правото да извършва финансов одит на предприятия от обществен интерес за срок от три години.

ОСЪЖДА Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори да

заплати на И. П. Б. сумата от 700 (седемстотин) лева, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: